

PRILOGA 1

»PRILOGA 6

Za izračun disperzije snovi in celotnega prahu se uporabljajo modeli, po katerih se izračuni za snovi in prah izvedejo kot časovna vrsta izračunov v obdobju enega leta ali na podlagi porazdelitve pogostosti parametrov disperzije za večletno obdobje. Model mora upoštevati reliefne značilnosti okolice in rabe tal na območju vrednotenja. Priporočena metoda za izračun disperzije za snovi in celotnega prahu je metoda v skladu z navodilom VDI 3945, tretji del, različica iz septembra 2000, ter v skladu s tehničnimi napotki za nadzor kakovosti zraka, TA luft, različica 2001, in navodili, ki so navedeni v teh napotkih.

Za izračun disperzije se lahko uporablja tudi kakšna druga metoda, ki je glede na računske rezultate enakovredna priporočeni metodi.

Za primere, kjer skladno s TA Luft, priloga 3, zaradi neravnega terena priporočena metoda ni primerna, je treba uporabiti zmogljivejše mednarodno priznane validirane metode modeliranja, sestavljene iz ustreznega disperzijskega modela, ki zmora računati polje koncentracij onesnaženja nad neravnim terenom, in meteorološkega modela, ki je zmožen izračunati tridimenzionalno vetrno polje nad takšnim terenom na podlagi izmerjenih podatkov o vetru.

Meteorološki podatki, ki jih je treba vzeti kot podlago za modeliranje

Modelirati je treba na meteoroloških podatkih za obdobje enega leta, s povprečji na najmanj eno uro.

Glede na zahtevnost območja vrednotenja (s stališča neravnosti terena in meteoroloških značilnosti) je treba zagotoviti dovolj reprezentativnih meteoroloških podatkov. Za vire onesnaževanja, za katere se uporablja priporočena metoda, je zahtevana najmanj ena talna meteorološka postaja z meritvami vetra, izvedenimi na višini 10 metrov nad tlemi, in ostalimi zahtevanimi meritvami meteoroloških parametrov na ustreznih višinah. Meteorološka postaja mora biti na območju, kjer bo stal odvodnik obravnavanega vira onesnaževanja, ali v bližini, če je to ugodneje za bolj reprezentativne meritve. Meritve je treba izvajati neprekinjeno vsaj tri mesece v obdobju leta, ko se pričakujejo višje koncentracije. Za ostalih devet mesecev se lahko izbere najbližja ustrezna meteorološka postaja, kjer so za prej navedeno obdobje treh mesecev zelo podobne predvsem vetrovne značilnosti.

Za vire onesnaževanja, za katere priporočena metoda ni primerna, je treba najmanj eno leto meriti meteorološke parametre na primernih lokacijah na območju vrednotenja. Število merilnih mest je treba prilagoditi zahtevnosti meteorološke situacije na obravnavanem območju.«